

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentaria Vetustissima & profundissima Super Canticvm Canticorum Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr Sirhasirim

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versvs VII. Aquae multae non poterunt extinguere charitatem, nec flumina
obruent illam; si dederit homo omnem substantiam domus suae pro
dilectione, quasi nihil despiciet eam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

arbore malo peccando assumpsit, deponas. Et quare? quia fortis est vt mors dilectio.

Benè & congruè cum præmississet dilectus dicens, pone me vt signaculum super cor tuum, vt signaculum super brachium tuum, continuò subdit, quia fortis est vt mors dilectio, dura sicut inferus æmulatio, quia cū ipse Deus sit *charitas*, sicut Iohannes dicit, Deum super cor ponere, est eius *charitatem* habere, super brachium verò ponere, est per eandem *charitatem* bonam operari, quia sicut scriptum est *fides per dilectionem operatur*. *Charitas autem radix est omnium virtutum*, quia sicut de vna radice multi rami prodeunt, ita de vna *charitate* multe *virtutes* generantur. Si ergo *charitas* multas *virtutes* generat, & nemo *virtutes* in se nutrit nisi qui Deum diligit, profectò *charitatem* habere, Deum est habere, atque idcirco ipsius super cor & brachium positio, bona & honesta est per dilectionem operatio.

Quid est autem quod Deum incarnari & mori fecit, nisi *charitas*? sic enim Deus dilexit mundum, vt filium suum vnigenitum daret, vt omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternam: itaque, vt signaculum super cor & brachium suum, vnaquæq; fidelis anima Deum ponit, quando ad imitationem ipsius, sicut ipse pro ea animam posuit, ita ipsa pro eo laborare, & si causa poposcerit, mortem quoque subire non dubitet. Vnde bene ipsa dilectio fortis, vt mors dicitur, quia mentem que verè

Deum diligit, tanta vi accendit, vt pro eo mori non dubitet, quem aliquo amore rei sæcularis ostendere timet. Ipsa .n. *charitas* que perfectè possederit, ab amore rerum sæcularium funditus occidit: fortis ergò est vt mors dilectio, quia sicut mors vitam temporalem perimit ita dilectio Dei in mente iusti amorem huius mundi interficit, & quem intus perfectè *charitas* imbuerit, ad exteriora omnia carnaliter appetenda velut insensibilem reddit.

Dura quoque sicut inferus æmulatio est, quia imitatio operum Christi tam valida est à peccatis hominem absolueret & iustificare, sicut inferus est validus peccatores cruciare: quæ tamen æmulatio ex ardore *charitatis* procedit, quæ tantam vim doloris ex desiderio supernæ importat, sicut inferus ex recordatione malorum suorum peccatoribus quos cruciat.

Vnde subditur, quia lampades eius lampades ignis atq; flammarum, vt in electorum cordibus ipsa *charitas*, non simpliciter calor, sed ignis & flamma esse intelligatur.

VERSUS VII.

Aque multe non poterunt extinguere *charitatem*, nec flumina obruent illam: si dederit homo omnem substantiam domus sue pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.

Quia tanta vis eius est, in mente cuiusque Sancti, vt sicut immensum

I. Ioh. 4.
Deum super cor ponere, est *charitatem* habere, super brachium ponere est per *charitatem* bonam operari.

Gal. 5.
Greg.

Ioh. 3.

Dilectio quare dicitur fortis vt mors

Charitatis præconiū.

Æmulatio cur dura sicut inferus dicatur

Charitas nō simpliciter calor sed ignis & flamma est.

mensum ignem æquæ non possunt extinguere, ita feruorè charitatis à mente sancti, multæ tribulationes mundi non possunt auferre: vnde quidam qui hoc igne charitatis ardebat dicit, qui nos separabit à charitate Christi? tribulatio an angustia, persecutio an fames, an nuditas, an periculum, an gladius? sed in his omnibus superamus propter eum qui dilexit nos: certus sum enim, quia neque vita neque mors, neque

Rom. 8. Angeli neque principatus, neque potestates neque virtutes, neque dominationes, neque creatura aliqua poterit nos separare à charitate, quæ est in Christo Iesu Domino nostro.

Vnde rectè subditur, quasi dederit homo omnem substantiam dominus sue pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.

Charitas facit terrèna omnia despiciere.

Cur enim sancta anima, pro amore Dei omnem substantiam suam non despiceret, quæ semetipsum ita despicit, vt propter eandem charitatem Dei, mortem non timeat? Si enim omnia illa quæ Deus non est, causa dilectionis eius despicit, quid est quod eidem dilectioni præponere possit? cumque nihil sit in cælo, quod charitati quæ Deus est, ipsa præponat, profecto non parum sed nihil est si omnem substantiam propter eam despiciat. Sequitur ergo summum bonum esse charitatem, si nullum bonum ei præponi potest.

Charitas summum bonum est.

VERSVS VIII.

Soror nostra paruula est, & vbera non habet: quid faciemus sorori nostre in die quo alloquenda est?

Quia supra Dilectus charitatis eminentiam commendauerat, & quale vel quantum bonum ipsa charitas esset, ostenderat, quomodo ad eam pertingi possit, nunc demonstrare intendit; quia cum tantæ sit excellentiæ, tantæ dignitatis, non facilis est via apprehendere illam, & tenere in pace perpetuæ securitatis. Necessaria ergo sunt ad eam obtinendam constantia vel fortitudo animi, scientia sanctarum scripturarum, & perseverantia boni operis. Quare dicit dilectus de dilecta, hoc est Ecclesia, siue qualibet sancta anima quam sororem appellat, propter fidem & bonam operationem, quia paruula sit, & vbera non habeat; datque protinus consilium, quid pro hac imperfectione sit agendum.

Ad charitatem obtinendam necessaria sunt, fortitudo animi, scientia scripturarum, perseverantia boni operis.

Soror, inquit, nostra paruula est: vnde paruula est? quia adhuc, tenera est in fide, in sensu, in verbo, & ratione, in mentis fortitudine, & bonæ vitæ actione. Et vbera non habet: quomodo vbera non habet? intellectum sacre scripturæ, quæ in duobus testamentis continetur, nondum habet, quia quamuis legat & audiat, quod

Paruulam esse & vbera non habere fidelè animam, est teneram esse in fide & intellectu scripturæ care- re.